

Ποίημα για την Αγία Σοφία από Σέρβο Επίσκοπο

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)



Ένα ποίημα για την Αγία Σοφία δημοσίευσε ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Σβορνικίου και Τούζλας κ. Φώτιος του Πατριαρχείου Σερβίας σε 4 γλώσσες μεταξύ αυτών και η ελληνική. Το δημοσίευσε ακόμα στα σέρβικα, τα αγγλικά και τα ρωσικά.

Το ποίημα στα ελληνικά έχει ως εξής:

Ἡ Ἀγιὰ Σοφιά

Ἡ Ἀγιὰ Σοφιά μετεβλήθη εἰς τζαμί,
συμπάσης τῆς οἰκουμένης αἱ σειραί,
ἐκ πρώτης ἀκούμεναι ἄχρις ἐσχάτης
δεδορκοῦσαι, ὅπως ἐκείνης κράζουσα,
ποῦ εἰσὶ τὰ τέκνα τὰ ἐμά;

Ποῦ εἰσὶν οἱ τῶν ἀρχόντων μου, οὓς ἐξέθρεψα,
ποῦ εἰσὶν οἱ τῶν ἱερέων μου,
οἵτινες ἐξωραΐζοντες ἐμὲ κατεκοσμήσαντο,
ποῦ εἰσὶν οἱ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἐμὲ ἐφυλάξαντο,
ποῦ εἰσὶν αἱ τῶν ἀγίων προσευχαί,
οἷαι Οὐρανὸν ἐμὲ ἐποίησαντο;

Ποῦ εἰσὶν οἱ κωφοὶ καὶ οἱ τυφλοί,
οἵτινες ἐν ἐμοὶ ἐθεραπεύθησαν,
οἱ χωλοὶ ποὺ ἀναθάρρησαν,
οἱ βουβοί, ποὺ ἐλάλησαν;

Ἦ, τεκνία μου,
ἐκ γένους χριστιανικοῦ καὶ ὀρθοδόξου,
πάλιν ἄνευ λίκνου πνευματικοῦ ἐκλελειμμένα,
ἔρημην καὶ μόνην ἀφήκατέ με

Ποῦ εἰσὶν αἱ πασχάλιαι καὶ χριστουγεννιάτικαι λατρεῖαι,
τὰ ψηφιδωτά, ἅτινα εἰς οὐρανὸν τὴν γῆν ἀναβιβάζουσιν;
Τὰ πάντα ἐν ριπῇ ἀπόλλυνται καὶ χήραν παραγέγονα.

Ποῦ εἰσὶν οἱ ἅγιοι Πατριάρχαι,
οἱ τὴν εὐλογημένην Βασιλείαν προσφωνοῦντες;
ποῦ εἰσὶν οἱ ἀναρίθμητοι χοροί,
τῶν ἀγγέλων ὑπέρτεροι;
Ποῦ εἰσὶν οἱ μετανοοῦντες,
οἱ ἀσκηταί καὶ οἱ συντετριμμένοι τὴν καρδίαν,
οἱ τὴν παρηγορίαν ὧδε εὐροῦσιν;

Ἦ, θλίψις, πληροῦσα τὴν ἐμὴν καρδίαν,
ὅπως ἐμακρύνθησαν οἱ τὸν Θεὸν ζητοῦσιν.
Ἡ Τοῦ Θεοῦ Σοφία εἰς ἐμὲ πλέον οὐ λαμπρύνει,
οὔσης ἀπούσης ἐκ τοῦ κόσμου κρατεῖ ἡ ἀνοησία,
ποῦ νῦν καὶ πῶς;

Ἐρημη καὶ μόνη ἵσταμαι ἐν μέλασι ἱματίοις περιβεβλημένην,
τῶν ἐκλειπόντων τέκνων μου πενθοῦσα,
διὰ τριβῶν καὶ θαλασσῶν ὧδε ἐλθόντων,
ὅπως οἱ τροῦλλοι μου οἱ μεγαλοπρεπεῖς,
ἀνυψώσουσιν αὐτοὺς εἰς Οὐρανοὺς.



Πανιερώτατος Επίσκοπος Σβορνικίου και Τούζλας κ. Φώτιος